

**Aleksander Czacki, S. Synowiec, J.
Jasiński, T. Penderecki**

Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 12/1(121), 119-124

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

„Pani adwokat Maria Zuchowicz jest znaną w kołach palestry warszawskiej specjalistką od spraw cywilnych, ale prawie cały czas wolny od zajęć zawodowych poświęca hobby, któremu na imię łyżwiarstwo figurowe (...). Obecnie pani mecenas jest wiceprezesem do spraw sportowych „Polskiego Związku Łyżwiarstwa Figurowego” (...).”

A wszystko zaczęło się od tego, że kiedyś przed laty mała Marysia Białous — obecna pani mecenas — wystąpiła z powodzeniem w stołecznej Dolinie Szwajcarskiej jako początkująca łyżwiarka.

*

Przed niedawnym czasem przed stołecznym Sądem Wojewódzkim toczył się proces karny przeciwko kilkunastu pracownikom stołecznych zakładów gastronomicznych o nadużycia finansowe. Zofia Pazdej w felietonie pt. *Słona cena słabości*, zawierającym wrażenia z rozprawy sądowej („Zwierciadło” nr 43 z dn. 22 października 1967 r.) opisuje — w miarę barwnie — przebieg rozprawy i wysnuwa z ogłoszonego w tej sprawie karnej wyroku zupełnie prawidłowe wnioski na temat nieopłacalności przestępstwa.

Co we wzmiankowanym felietonie uderza, to niewątpliwie relacja autorki o „okolicznościach łagodzących”, jakie obrońcy w tej sprawie (było ich — jak pisze Z. Pazdej — blisko dwudziestu) podnosili w obronie podsądnych:

„(...) Obrońcy twierdzili, że należy wziąć pod uwagę, iż oskarżonych otaczały nieprzeparte pokusy. Że mieli dzieci i rodziny, a więc duże potrzeby. Że to »ludzka rzecz« brać, jak jest okazja. Adwokaci zasugerowali również, że gros »dodatkowych« zarobków pracowników gastronomii pochodzi z napiwków, alkoholowych poczęstunków, jakimi raczą bufetowe zalani goście, i nie tkniętych a zapłaconych zakąsek, jakie pójaczkowie zostawiają do dyspozycji bufetowej (...). I że kierownicy, biorąc łapówki, byli przekonani, iż pracownicy dzielą się z nimi jedynie funduszem napiwkowym (...)”.

Na zdrowy rozum biorąc, nie wiadomo, czemu się dziwić: czy opacznie przedstawionym — w ujęciu autorki — tezom mów obrończych, czy też — jeśli linia obrony została wiernie oddana w powyższych zdaniach — chybionym argumentom ławy obrończej.

S.M.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba białostocka

Otwarcie nowego lokalu Zespołu Adwokackiego w Siemiatyczach. W dniu 11 października 1967 r. dziekan Rady Adwokackiej w Białymstoku dokonał uroczystego otwarcia nowego lokalu Zespołu Adwokackiego w Siemiatyczach.

Dzięki pomocy finansowej Naczelnej Rady Adwokackiej adwokaci siemiatyccy otrzymali nowy, czteroizbowy lokal, z obszerną poczekalnią, w bloku spółdzielczym położonym w pobliżu miejscowego Sądu.

Lokal, ze względu na układ funkcjonalny pokoiów i usytuowanie na parterze, w pełni nadaje się na pomieszczenia dla zespołu adwokackiego.

W dniu otwarcia odbyło się zebranie sprawozdawczo-wyborcze Zespołu z udziałem Prezydium Rady Adwokackiej w Białymstoku. Sprawozdanie z działalności Zespołu złożył dotychczasowy kierownik adw. Stanisław Leszczyński. W toku dyskusji dziekan Rady dokonał analizy pracy Zespołu i stwierdził, że w ostatnich latach nastąpiła znaczna poprawa stylu pracy Zespołu, a ponadto zasługuje na podkreślenie wysoka aktywność członków w pracach społecznych. Pełen poświęcenia udział adwokatów w akcji wyborczej ławników, w pracach ZPP, w poradni Ligi Kobiet i innych organizacji społecznych znacznie podniósł rangę adwokatury w społeczeństwie powiatu.

Jako kandydaci na stanowisko kierownika zespołu wysunięci zostali adw. Stanisław Leszczyński i adw. Maria Brzeska.

Na zakończenie zebrania dziekan Rady udekorował adw. Marię Brzeską, wieloletniego działacza samorządu adwokackiego i członka Komisji Rewizyjnej Białostockiej Izby Adwokackiej, odznaką Tysiąclecia Państwa Polskiego, przyznaną na wniosek Rady przez Ogólnopolski Komitet Frontu Jedności Narodu.

Izba katowicka

1. W dniu 11 listopada 1967 r. odbyło się w lokalu Rady Adwokackiej w Katowicach pierwsze zebranie nowo wybranych kierowników zespołów adwokackich. Zebraniu przewodniczył dziekan, adwokat Henryk Holak. Wzięli w nim udział członkowie Rady Adwokackiej oraz kierownicy 38 zespołów adwokackich.

Dziekan Holak omówił perspektywiczny plan pracy Rady Adwokackiej na okres kadencji. W planie tym przewidziano remont i unowocześnienie lokalu Rady Adwokackiej, uporządkowanie archiwum oraz uporządkowanie i powiększenie biblioteki. Palącą sprawą jest uzyskanie odpowiednich lokali dla Zespołu Adwokackiego Nr 3 w Częstochowie, Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Wodzisławiu, Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Zawierciu oraz dla Zespołu Specjalistycznego w Katowicach, a także lokali zastępczych dla Zespołów Adwokackich Nr 4 i 5 w Katowicach, które znajdują się w budynkach przewidzianych do rozbioru w związku z przebudową śródmieścia Katowic. Poza utworzonymi (w pierwszym kwartale kadencji nowej Rady Adwokackiej) komisjami: doskonalenia zawodowego, prac społecznych, spraw socjalnobytowych oraz radców prawnych — przewiduje się utworzenie w terenie komisji do badania stosunków międzyludzkich w celu łagodzenia konfliktów oraz zapobiegania nieuzasadnionym skargom i zażaleniom.

Prócz Koła TPPR przy Radzie Adwokackiej, utworzonym w czerwcu 1967 r., zostaje utworzone Koło b. kombatanów przy Radzie Adwokackiej w celu grupowego ich przystąpienia do ZBOWiD-u.

W toku znajdują się prace nad opracowaniem monografii adwokatury Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego za okres od 1921 r. — ze szczególnym uwzględnieniem działalności w walce o polskość Śląska.

Dla zwiększenia kontaktu Rady Adwokackiej z terenem przewiduje się udział poszczególnych kierowników zespołów adwokackich w posiedzeniach Rady Adwo-

kackiej przy omawianiu spraw dotyczących danego zespołu, a z drugiej strony — posiedzenia Rady w siedzibach kilku zespołów adwokackich.

W celu zlikwidowania nieuzasadnionych różnic w dochodach uzyskiwanych przez poszczególnych adwokatów planuje się przenoszenie adwokatów osiągających duże obroty do zespołów finansowo słabszych oraz adwokatów nie osiągających minimum dochodu do zespołów silniejszych.

Przewiduje się nawiązanie przez Radę Adwokacką konstruktywnej współpracy z sądem, prokuraturą, prezydium WRN i MRN, MO i WP.

W celu rozszerzenia działalności Rady Adwokackiej w zakresie pomocy socjalnej dla członków Izby planuje się zakupienie drugiego domu wypoczynkowego w Wiśle lub Szczyrku.

Następnie adw. Tadeusz Walewski, jako referent zespołów adwokackich w RA, omówił obowiązki kierowników ZA w zakresie realizowania podziału pracy między członków ZA, regulowania udziału ich w podziale dochodu, rozliczenia substytucji i należności za „urzędówki”, kontroli i oceny członków zespołów adwokackich pod względem zawodowym, etycznym i społecznym.

Z kolei adwokat Aleksander Czacki, jako sekretarz RA, omówił uchybienia w postępowaniu sprawozdawczo-wyborczym zespołów, polegające na nieprzestrzeganiu przez niektóre zespoły przepisów prawnych co do sposobu przedstawiania Radzie Adwokackiej kandydatów na kierowników zespołów i ich zastępców, co w konsekwencji powodowało konieczność uchylecia uchwał zespołów w tej sprawie i przeprowadzania w niektórych zespołach ponownych wyborów. W dalszym ciągu mówca przypomniał o terminach sprawozdawczości obowiązującej zespoły adwokackie.

Wicdziekan Antoni Suszka omówił sprawy gospodarczo-finansowe Rady Adwokackiej i zespołów oraz poinformował zebranych o działalności referatu skarg i wniosków oznajmiając, że główną ich tematykę stanowią rozliczenia z klientami oraz niewłaściwe wystąpienia adwokatów w sądach.

Rzecznik Dyscyplinarny adw. Mieczysław Frelich zwrócił uwagę na konieczność omawiania na zebraniach zespołów zasad etyki i godności zawodu, opublikowanych w załącznikach do miesięcznika „Palestra” nr 6 z 1961 r. i nr 9 z 1962 r., stwierdzając, że sprawy dyscyplinarne świadczą o niedostatecznej znajomości tych zasad wśród adwokatów. Postulował on sprawniejsze ściąganie kosztów postępowania dyscyplinarnego za pośrednictwem zespołów adwokackich.

Adwokat Jerzy Tramer omówił sprawę doskonalenia zawodowego adwokatów (organizowanego przez Radę Adwokacką), przez co należy rozumieć także szkolenie społeczno-polityczne. Będzie ono prowadzone przy współudziale podstawowych organizacji partyjnych w następujących grupach szkoleniowych: Bielsko-Biała i Cieszyn, Bytom i Tarnowskie-Góry, Gliwice, Zabrze, Częstochowa, Sosnowiec, Rybnik i Wodzisław oraz w czterech grupach w Katowicach, które obejmą członków zespołów Chorzowa, Mikołowa, Mysłowic, Siemianowic i Tych.

Adwokat Józef Pisarek, jako kierownik referatu kształcenia aplikantów, omówił sposób korzystania z pracy aplikantów przez zespoły adwokackie podkreślając, że głównym celem zatrudnienia ich jest szkolenie zawodowe, gwarantujące należyte przygotowanie do egzaminu adwokackiego i praktycznego wykonywania zawodu adwokata.

Adwokat Jan Kleczka poinformował zebranych o pracach komisji przygotowującej monografię adwokatów Izby katowickiej. Zapowiedział, że w celu ustalenia strat w szeregach adwokackich na skutek wojny i okupacji niemieckiej zostaną

wysłane do zespołów adwokackich odpowiednie ankiety, które powinni wypełnić adwokaci najlepiej zorientowani w stosunkach międzywojennych w adwokatyrze Śląska i Zagłębia Dąbrowskiego.

Adwokat Wiktor Czamaniewicz wysunął postulat zastąpienia kilku różnych formularzy sprawozdań obowiązujących zespoły adwokackie jednym formularzem sprawozdania, które by obejmowało wszystkie potrzebne dane sprawozdawcze.

Po podsumowaniu obrad przez dziekana Rady Adwokackiej zakończono zebranie trwające cztery godziny.

Aleksander Czacki

2. W dniu 6 listopada 1967 r. odbyła się w lokalu Rady Adwokackiej uroczysta akademicka z okazji 50 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Wzięli w niej udział członkowie katowickich zespołów adwokackich oraz z miejscowości położonych w pobliżu Katowic, przedstawiciele innych zespołów adwokackich oraz przedstawiciele adwokatów-radców prawnych.

3. W dniu 10 listopada 1967 r. odbyło się posiedzenie Komisji do spraw radców prawnych przy Radzie Adwokackiej, poświęcone 50 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, w którym wziął udział dziekan Rady Adwokackiej.

Izba krakowska

Spotkania z cudzoziemskimi adwokatami. Coraz więcej przedstawicieli adwokatyrki innych krajów przebywa w Polsce dla nawiązania kontaktów z adwokatyrą polską. Wielu spośród nich odwiedza przy tej sposobności Kraków, by zwiedzić jego zabytki i dzieła sztuki. Daje to okazję do spotkań z Krakowską Radą Adwokacką i do wymiany poglądów na temat struktury organizacyjnej, życia korporacyjnego oraz zadań i obowiązków zawodowych adwokatów.

Prezes Izby Adwokackiej Litewskiej SRR adw. Albin Wajciekauskas i kierownik Zespołu Adwokackiego w Kownie adw. Władysław Szymonis, którzy bawili w Białymstoku jako honorowi goście Zgromadzenia Delegatów Izby białostockiej (patrz „Palestra” nr 6/67), skorzystali z okazji, aby odwiedzić także Warszawę i Kraków.

Delegacja adwokatów litewskich przebywała w Krakowie od 28 do 30 kwietnia 1967 r. W pierwszym dniu delegacja poświęciła czas na zwiedzanie zabytków Krakowa. Z ramienia Rady Adwokackiej towarzyszyli delegacji adw. Henryk Jakubowski i adw. Jerzy Sawczuk. Goście litewscy podziwiali zwłaszcza pomniki dziejowe związane z Jagiellonami. Wieczorem zaś byli obecni na akademii zorganizowanej przez Radę Adwokacką z okazji Święta 1 Maja, a potem byli podejmowani przez Radę Adwokacką w lokalu Izby Adwokackiej. W dniu 29 kwietnia delegacja litewska odwiedziła kilka zespołów adwokackich, zapoznając się z ich pracą, po czym złożyła wizytę pożegnalną dziekanowi Rady.

Z początkiem maja bawiła w Krakowie delegacja austriackiego stowarzyszenia Arbeitsgemeinschaft für Rechtsentwicklung z Wiednia. W jej skład wchodziła przedstawiciele wszystkich zawodów prawniczych, a więc sędziowie, prokuratorzy, adwokaci, radcowie prawni i pracownicy nauki. Ze strony polskiej gości austriackich podejmował Zarząd Okręgu Zrzeszenia Prawników Polskich wspólnie z Radą

Adwokacką. W dniu 5 maja odbyło się w Klubie Dziennikarzy spotkanie delegacji prawników austriackich z prawnikami polskimi, których znaczną część stanowili adwokaci. W czasie tego spotkania przedstawiciele Rady Adwokackiej wymienili poglądy na temat roli i pracy adwokata ze swymi austriackimi kolegami.

Wreszcie zanotować należy interesującą wizytę adwokata holenderskiego. Adw. dr K. Jansma z Amsterdamu, honorowy skarbnik International Law Association, bawił w Krakowie w okresie od 18 do 22 lipca 1967 r. w celach zawodowych, poszukując — jako syndyk masy upadłościowej jednego z większych holenderskich towarzystw handlowych — ewentualnych aktywów tego towarzystwa w Krakowie. Holenderskiego gościa oprowadzał po Krakowie i udzielał mu pomocy w kontaktach zawodowych adw. dr Karol Ustowski.

W dniu 21 lipca adw. Jansma złożył wizytę Radzie Adwokackiej, chcąc w ten sposób nawiązać osobisty kontakt z władzami korporacyjnymi adwokatów polskich, z którymi przyszło mu ściśle współpracować. W imieniu Rady Adwokackiej podejmował holenderskiego gościa wicedziekan adw. J. Szymański i skarbnik adw. E. Kaleta. Adwokat Jansma podziękował za pomoc ze strony kolegów polskich w jego poszukiwaniach w Krakowie, interesował się organizacją i warunkami pracy adwokatury polskiej oraz przedstawił zadania i cele wymienionego wyżej międzynarodowego stowarzyszenia, którego jest czynnym i zasłużonym członkiem. Holenderski gość zachwycił się pięknem Krakowa i jego zabytkami, które z wielkim zapałem fotografował, i zapowiedział swój przyjazd do Krakowa w roku następnym.

Spotkania z adwokatami innych krajów są nader pouczające i pożyteczne i pozwalają na szersze spojrzenie na wiele problemów zawodowych.

S. Synowiec

I z b a o p o l s k a

1. Dnia 4 listopada 1967 r., z inicjatywy Rady Adwokackiej w Opolu i Podstawowej Organizacji Partyjnej, odbyła się w lokalu Rady uroczysta a k a d e m i a poświęcona uczczeniu 50 Rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Po zakończeniu części oficjalnej, licznie zebrani koledzy adwokaci wzięli udział w tradycyjnym spotkaniu przy lampce wina.

2. Dnia 18 listopada 1967 r. odbyło się w lokalu Rady Adwokackiej w Opolu uroczyste zebranie Podstawowej Organizacji Partyjnej na którym wręczone zostały członkom POP legitymacje partyjne. Nowe legitymacje wręczył obecny na zebraniu Sekretarz Komitetu Miasta i Powiatu PZPR w Opolu tow. Hatałski.

W dalszym toku zebrania towarzysze poruszyli w dyskusji szeroko ujętą problematykę pracy zawodowej i społecznej, nakreślając jednocześnie w tej mierze kierunki działania POP na przyszłość.

W podsumowaniu dyskusji Sekretarz Komitetu Miasta i Powiatu PZPR w Opolu tow. Hatałski pozytywnie ocenił dotychczasową pracę POP uznając, że rzeczowa i prawdziwie partyjna dyskusja wytyczyła na najbliższą przyszłość stosowne zadania Podstawowej Organizacji Partyjnej.

J. Jasiński

Izba rzeszowska

Rada Adwokacka w Rzeszowie na posiedzeniu w dniu 24 listopada 1967 r., po zapoznaniu się z treścią pisma Zarządu Wojewódzkiego Związku Młodzieży Wiejskiej w Rzeszowie z dnia 31 października 1967 r. L. dz. 1599/67 oraz w uwzględnieniu uchwały VII Krajowego Zjazdu Zrzeszenia Prawników Polskich, postanowiła:

- 1) zwrócić uwagę kolegów adwokatów na szczególne znaczenie pracy społecznej w środowisku wiejskim, a przede wszystkim wśród młodzieży wiejskiej, i na potrzebę nawiązania w tym celu kontaktów z organizacjami działającymi na wsi, w szczególności ze Związkiem Młodzieży Wiejskiej;
- 2) poinformować wszystkich kolegów adwokatów, że Zarząd Wojewódzki Związku Młodzieży Wiejskiej w Rzeszowie podjął cenną inicjatywę zorganizowania Wojewódzkiej Poradni Prawno-Zawodowej w Rzeszowie oraz odpowiednich poradni powiatowych na terenie województwa rzeszowskiego. Celem tych poradni jest m. in. rozwijanie poradnictwa prawnego, popularyzacji prawa, działalności profilaktycznej oraz wychowawczej (postpenitencjarnej itd.) wśród młodzieży wiejskiej;
- 3) przyjąć propozycję Zarządu Wojewódzkiego ZMW, by zespoły adwokackie na terenie województwa rzeszowskiego podjęły się pracy społecznej w poradniach wojewódzkiej i powiatowych ZMW, o których mowa w pkt 2. W związku z tym wzywa się kolegów adwokatów i aplikantów adwokackich do nawiązania współpracy z Zarządem Wojewódzkim i zarządami powiatowymi ZMW celem realizacji powyższego zadania społecznego;
- 4) poinformować kolegów adwokatów, że Wojewódzka Poradnia Prawno-Zawodowa w Rzeszowie rozpoczęła swą działalność z dniem 15 listopada 1967 r. i działa przy Zarządzie Wojewódzkim ZMW w Rzeszowie, plac Zwycięstwa 7, nr tel 63-27, oraz że przewodniczącym Prezydium tej Poradni jest kol. adw. mgr Wiktor Kruk, członek Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Rzeszowie, z którym w razie potrzeby należy się kontaktować.

Jeśli chodzi o poradnie powiatowe, to w pierwszej kolejności mają powstać poradnie w Brzozowie, Leżajsku, Lubaczowie, Przeworsku i Strzyżowie. Rada Adwokacka prosi kolegów adwokatów z tych powiatów o pilne nawiązanie kontaktu z zarządami powiatowymi ZMW. Natomiast co się tyczy pozostałych powiatów, to Rada prosi kolegów adwokatów o skontaktowanie się z miejscowymi zarządami powiatowymi ZMW dla omówienia możliwości powstania w przyszłości poradni w tych powiatach.

T. Penderecki

Izba zielonogórska

15 listopada 1967 r. odbyło się pod przewodnictwem I Sekretarza POP adw. Czesława Dużyńskiego uroczyste zebranie członków POP PZPR przy Radzie Adwokackiej w Zielonej Górze, na którym dokonano wymiany legitymacji partyjnych.

W zebraniu wzięli także udział: II sekretarz KMiP PZPR w Zielonej Górze tow. Rebelski oraz dziekan Rady Adwokackiej adw. Ewald Soroko.